

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Gretchen Grosser: Dät kummt daach so, as uus Ijoowe Heergoad dät woll

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Gretchen Grosser

Dät kummt daach so, as uus ljoowe Heergoad dät woll

Oafter wät wäil so kweeden: Mäiden woll iek ätter Oldenburg fiere of 'touken Jier wollen wie uus Gouldene Hochtied gans groot begunge un so fääre.

Dan oanterje iek wäil moal: „Wan Goad wol.“

Deerätter kriege iek dan tou heeren: „Wan me so altied so toanke skäl, un wieruum skuul Goad dät dan nit wolle.“

Uus Noaber Hans wüül uk. Do Ienleedungskoarten wieren al kloor. Hie wüül touken Mound sin tachtichste Gebuursdai gans groot begunge. Deerfon wude oaber niks. Bie' Roasenjjoon fäl hie uume un koom so beduust in't Kroankenhuus un lait nu al een poor Mounde ap'n Säärkhoaf.

Dät Glieknis uut de Biebel fon dän Kornbuur paased uk so goud tou uus Thema: Wät kummt, mout jälde.

Düsse Buur waas altied so uuremäite flietich, naan Gedanke an Urlaub un Fräitied. So as dät do uutsaach roate dät in een Jier een Rekordadenge. Oaber, wier wai mäd aal dät Korn?

Hie moaste ploanje. Dät litje oolde Skäin moaste wäch. Deerfoar wüül hie een Leegerhuus baue läite. Hie wüül ja nit fluks ferkoopje. Noa, noa, dät waas ja döasich. Hie waas ja uk klouk un wüül so loange täiwe, bit do Priese wier steegen un dät Korn betüümt waas. So kude hie ja ful moor fertjoonje.

Fon dät lääste Gespräk, dätüsse wiese Buur mäd uus Heergoad hiede, kude ja neemens wiete. Goad hiede foar sien Eende noch mäd him boald.

„Du Hoskebäärsel“, hiede Goad kweeden, „dien ganse Lieuwend hääst du bloot pöaseld, uum bloot aal noch riever tou wäiden. Een gratter Skäin hougest du nit moor tou bauen. Iek hääbe gans uurs wät mäd die foar. Noch nachelk moast du dien Lätse oureeke.“

Wie säärm moakje uus altied fuulst tou fuul Suurgen uum Mäiden un wät wäil aal noch ap uus toukuume mai. Dät wiete wie, Goad wäas Tonk aal nit, un dät is man goud so.

Min Fjuund Theo kwät dan altied: „Dät rieget sik aal fonsäärm.“

Gretchen Grosser

Hermelinchen,

wät lätst du daach so froai
in'n Winter noch ful flugger as in'n Moai!
Nu loop oaber fäl wier in din Bau,
uurs kummt glieks aan Jäger gau,
skut die dood,
un dien flugge wiete Klood
wät rood.

